

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldighedsfristen for Loven af 15de Februar 1895, sigtende til at lette Konverteringen af Prioritetslaan i faste Gjendomme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 4017—18).

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Alberti): Det vil være en fra alle Sider anerkendt Ting, at Loven af 15de Februar 1895 har været til stor Gavn for alle dem, der i den forløbne Tid have forandret deres Prioriteter, og det kan vistnok ogsaa siges, at denne Lov ikke har været til nogen Skade for Statskassen i Henseende til dens ordinære Indtægter, idet det Stempel og Gebyrbeløb, som Loven har givet Afkald paa, er et Beløb, der ikke vilde være indgaaet i Statskassen, hvis ikke den Tilstand var kommen til Stede, som blev skabt ved Statsgældens Konvertering i 1894. Smid- lertid er Forholdet det, at de Virkninger, som Konverteringen har haft ude omkring paa de private Prioriteter, have denne Gang som ved den forrige Konvertering kun udviklet sig langsomt. Det er noget, der følger af sig selv, at i disse Forhold, hvor Forandringen som Regel kun kan foretages efter en forudgaaende Opstigelse af ofte meget stor Længde, kan Virkningen af en saadan Foranstaltning kun udvikle sig langsomt. Det er ganske sikkert, at der endnu er mangfoldige, som ønske at konvertere deres Prioriteter. Det er vanskeligt at se nogen Grund, hvorfor disse ikke skulde have samme Lethed med Hensyn til Stempel og Gebyrfrihed som de Folk, der allerede have faaet bragt deres Konvertering i Stand. Dertil kommer, at der inden for den Periode, for hvilken den nugældende Lov har Gyldighed, er indtruffet uforudsete og uforudselige Omstændigheder, som ikke staa i nogen som helst Forbindelse med selve Virkningen af Statsgældens Konvertering, men som dog have standset Konverteringen af private Prioriteter. Jeg siger der til den Omstændighed, at medens Kursen paa vore Kreditforeningsobligationer i lang Tid var i jævn Stigen, og Renten som Følge deraf i jævn Dalen, indtraadte i afvigte Efteraar paa Grund af udenrigske Forhold den Omstændighed, at Kursopgangen paa Kreditforeningsobligationer og den dermed i Forbindelse staaende Dalen af Renten standsede og endog ogsaa begyndte en kortvarig Tilbagegang. Smidlertid har det vist sig, at vi

vistnok, hvis ikke ny Kalamiteter støde til, ere over denne Tilbagegangsperiode, idet baade Englands Bank for nylig har nedsat sin Diskonto væsentligt, og ogsaa Kursen paa engelske Konsols atter har hævet sig meget bethdeligt over det Niveau, de i Vinterens Løb vare komne paa. Det har derfor forekommet min ærede Medforslagsstiller og mig, at der er Grund til at søge denne Konverteringslov forlænget et Aar til. Der er dog endnu en Grund, der efter mit Skøn til alle Sider baade her, hos det andet Ting og hos den høje Regering maatte gøre denne Sag til noget ganske naturligt og selvføl- ligt, og det er dette, at der den 24de Marts i Fjor udkom en Lov, hvorved Indenrigs- ministeren bemyndigedes til at stadfæste For- andringer i de bestaaende Kreditforeningers Statutter. Ved de Forandringer, Statut- terne i Henhold til denne Lov ere under- gaede, er det blevet muligt for Kreditfor- einingerne at give disse ny Laan, navnlig ogsaa deres Konverteringslaan, paa væsent- lig billigere Billaar for Laantagerne end tidligere, men dette ere de dog først i Stand til at gøre fra førstkommande Juni Termin og ganske sikkert er det, at uden Hensyn til de udenrigske Begivenheder, jeg nævnte før, har en Mængde af de Folk, som skulle be- nytte Kreditforeningerne ved Konverteringen — og det med god Føje — opsat Ordning- en af deres Antagender, indtil denne ny Lov om Kreditforeningerne kunde øve sin Virkning, og vilde man saa afstære Forlæn- gelsen af denne lille Konverteringslov, synes det mig, at man vilde øve en høj Grad af Uret mod de Folk, som vente paa fra Juni Termin og fremefter i Tiden at konvertere deres Gæld ved Hjælp af Kreditforeningerne. Det synes mig ogsaa, at man derved vilde handle stik imod, hvad der var den soleklare Hensigt med Loven af 24de April f. A. Jeg skal derfor paa egne og Medforslagsstilleres Vegne tillade mig at anbefale dette lille Lovforslag til det høje Tings og den højt- ærede Ministers Velvilje.

Finansministeren (Lüttichau):

Jeg beklager ikke fuldt ud at kunne godkende de Argumenter, den ærede Ordfører for dette lille ved privat Initiativ fremkomne Lovfor- slag har ført i Marken. Det er vel saa, at Kursen kan siges at være i Bedring paa det engelske Pengemarked, men det er saa langt fra, beklagelsesvis, at man kan sige, at denne Virkning har udtrakt sig til vort Penge- marked, at man meget mere maa sige, at Kursen paa Kreditforeningsobligationer nu staaar meget lavt, saa at der netop deri ikke indeholdes nogen Opfordring til at fortsætte